

NAPREDNA LJUBLJANA

GLASILO CENTRALNEGA VOLILNEGA ODBORA JUGOSLOVANSKE DEMOKRATSKE STRANKE

Položite orožje, zajedničarji!

Javen poziv voditeljem „Jugoslovenske zajednice“.

Ko ste osnovali »Zajednico«, ste računali na razpad Demokratske stranke ter na padec koalicijske vlade, v katerem slučaju bi po Vašem načrtu mogla »Zajednica« prevzeti vodstvo napredne politike v Ljubljani. Oboje je bila kruta zmot.

Ko ste razglasili »Zajednico«, ste trdili, da ste jo osnovali zato, da bi bivša NSS ne šla v koalicijo s klerikalci in v glavnem zato, da obvarujete napredno Ljubljano pred klerikalno-komunistično opasnostjo.

V zadnjem mesecu ste se mogli sami prepričati, da je povsem nemogoče in popolnoma izključeno, da bi mogla »Zajednica« že z ozirom na napačne premise, na katerih je bila zgrajena, kljubovati klerikalno-komunistični sili.

V tem času ste lahko spoznali, da nedoslednost, breznačelnost in neznačajnost Ljubljancem ne imponira, kakor tudi to, da vsa dopustna in nedopustna sredstva, ki jih porablja v boju »Zajednica«, kakor forsiranje slovenskega separatizma nasproti edinstvu jugoslovenskega naroda, politična zloraba Sokolstva in drugih odličnih nadstrankarskih kulturnih institucij, ironiziranje ideje socialne pravičnosti, zloraba demokratskega imena ter poleg vsega drugega tudi še najostudnejša zloupotreba častitljivih imen na smrt bolnega dr. Ivana Tavčarja ter predsednika demokratske stranke Ljube Davidoviča — ne da niso mogla »Zajednici« pridobiti zaupanja, pač pa da je izgubila še tisti ugled, ki ga je imela ob svojem rojstvu.

Zadnji shod, ki ga je »Zajednica« sklicala v Union, katerega se ni udeležilo niti 800 pristašev »Zajednice«, dasi je bil ta shod namenjen manifestaciji njene moči, pa je končno ugotovil, da je »Zajednica« kot politična skupina najheterogenejših elementov, za katerimi ni prav nobene, niti moralne niti politične zaslombe, v Ljubljani sploh nemogoča.

Ko sedaj pripovedujete naivnim volilcem, da bi Vaša zmaga pomenila zmago »bele« Ljubljane, jih — vedé ali nevedé — grdo varate. Ako bi mogla priti »Zajednica« res v relativno večino — kar je, kakor Vi sami najbolje veste, popolnoma izključeno — ali se ne zavedate, da bi s tem bila na magistratu gospodar le zopet stara črno-modro-rdeča koalicija? Vi bi pripeljali v občinsko hišo v velikem številu one narodne socijalce, ki so bili včeraj ponižni sluga

klerikalcev in ki so več nego sposobni, da se jutri, v posesti mandatorov, zopet zvežejo s svojimi bivšimi prijatelji. S tem dejansko narodni socijalisti in tudi klerikalci že računajo in zatrjujejo, da je trajna zveza z Vami, ki zastopate najkonservativnejše socialne in javnogospodarske nazore, nemogoča, ker so se jim pa popolnoma spodmaknila tla med lastnimi pristaši.

Ali se v očigled temu ne zavedate, da je Vaša Zajednica samo sredstvo za izigravanje novega volilnega reda, ki naj bi po Vaši zasluzi le zopet odprla vrata občinske hiše ljubljanske bivši magistratni koaliciji samo s to razliko, da bi v tem slučaju klerikalci po odpadu komunistov bili še močnejši nego so bili zadnjič?

Da je temu tako, tudi Vi veste, kakor tudi veste, da je demokratska stranka kot velika državna stranka edini resni tekmelec proti klerikalno-komunističnemu naskoku na belo Ljubljano, da pa tej nalogi ni kos osamljen drobec politične frakcije v Knafljevi ulici. Znano nam je, da v vodstvu Vaše Zajednice samem prevladuje potrlost in prepričanje, da ste bitko že izgubili in da gre sedaj odločitev le še zato, ali bo Ljubljana klerikalna, ali pa demokratska. Uverili ste se o nemogočnosti, da bi velika stranka kapitulirala pred skupino dezertirjev.

Zberite v zadnjem trenutku svojo moralčno moč, pahnite od sebe strast osebnih mrženj in ambicij, strast slepega sovraštva in pokažite, če imate v sebi res kaj požrtvovalnosti za napredno stvar.

Bolj možato kot sramotno propasti ter povrh še nositi vso odgovornost za to, da nastopi za Ljubljano klerikalno-komunistična opasnost, je, da se v zadnjem trenutku spomnite onih svojih dni, ko ste še bili bojovníki za napredno stvar, ko ste še proklinjali izdajice in uskoke in ko ste disciplino in zvestobo slavili kot največje čednosti moža. Le tako boste v trenutku največje opasnosti popravili svoj smrtni greh.

Voditelji Zajednice! Ljubljana, ki se boji, da bi jo po Vaši krivdi mogla osramotiti zmaga klerikalnega sovražnika, Vam kliče:

Pokažite, da nočete biti izdajci. Preključite svojo listo! Pozovite vse one, ki so se dali od Vas preslepit, da se vrnejo v fronto svoje preizkušene demokratske stranke!

Gospodje zajedničarji, položite orožje!

Najnovejša poročila na 4. strani

očrtala tvoje dolžnosti in pravice ter pravno razmerje do države, izrabiti za demisijo vlade, s tem, da vladi ne bi dovolila — sreča, da je za to prešibka — novih virov dohodkov, ki bi izboljšali tvoj gnetni položaj. Kot državni nameščenec take stranke ne boš volil, ker bi s tem dokumentiral svojo protidržavnost in reakcionarnost, ker bi s tem oškodoval sebe in svojo družino.

Kot državni nameščenec ne boš mogel voliti druge stranke, kakor tisto, ki je doslej za državne nameščenec ob vsaki priliki pokazala svoje popolno umevanje ne s praznimi obeti in publicimi frazami, marveč z dejanjem, volil boš tisto stranko, ki je vedno znala resno in smoteno štiti napram vsem parazitom in izkoriščevalcem državnih in tvojih interesov, volil boš državotvorno stranko.

In katera je ta stranka? Ali je mar državotvorna SLS, ki se je za ljubljanske občinske volitve pod blestečo firmo Zveze delovnega ljudstva pobratila z boljševiki in komunisti, da bi z vladala nad Ljubljano z demagogijo in absolutizmom in ki bi se v svrhu vdejskovanja federativnega avtonomizma za Slovenijo zvezala v Beogradu ne samo z Radičem, ampak tudi s hudičem, če bi bilo to mogoče in ako bi to ustrezalo njenim ambicijam?

Je li državotvorna enodnevica »jugoslovenska« zajednica, koje en del je bil še v lanskem občinskem svetu tesno objet z ravnokar navedeno klico, drugi njen del pa si je z neslavnim uskočkom iz matice pod plaščem zavodljive zagrebške resolucije vtisnil na čelo pečat trajnega političnega izdajstva? Ali nisi čul njene čudne teorije o treh narodih?

Ne bo ti težko soditi! Odločiti se boš moral samo za

jugoslovensko demokratsko stranko.

ker je edina ta ostala zvesta svojemu programu, ker je edina ta stranka preko vseh natečajev, klevet, zahrbtnosti, preko efijaltstva, sebičnosti, oduševstva in demagogije drugih strank ohranila čiste roke in je v pozitivnem delu za državo tudi edina ostala državotvorna. Državni nameščenec si in ljubši državo, ker ji služi. Ljubiš pa tudi del te države, svojo ožjo domovino Slovenijo in nje glavno, tvoje rodno mesto Ljubljano. Zato se jutri ne boš pomišljal in ne boš zdvajal nad svojo dolžnostjo, ki ti velevala, da spustiš kroglico

v prvo skrinjico.

Mussolini in dr. Ravniharjev program o treh narodih

(Brezvestnost nacionalne politike Zajedničarjev)

Mussolini je dal izjavo, da hoče Italija delati napram »Srbiji« prijateljsko politiko, zlasti če krene »Srbija« pravo pot proti Egejskemu morju in ne proti Jadranu. Mussolini je poudarjal, da simpatizira v prvi vrsti s Srbi, potem šele s Hrvati in na zadnjem mestu s Slovenci.

Kaj znači Mussolinijeva politika drugega nego konsekvenco izvajanje dr. Ravniharjevega programa o treh narodih? Mussolini v svoji izjavi sploh ne govori o Jugoslaviji, zato naše države ne nazivlja niti s tem, niti s pravim imenom. Njemu konvenira formula treh narodov mesto skupnosti enega jugoslovenskega naroda. Po starem avstrijskem receptu: Divide et impera bi rad gosp. Mussolini postopal zato, da bi najprej zbrisal z zemljevida Slovenice in nato vsaj še del Hrvatov.

Mussolinijeva izjava je najeklatantnejši dokaz na eni strani zato, kako pravilna je demokratska politika, ki stoji neomajano na stališču jugoslovenskega nacionalizma in unitarizma, obenem pa tudi striktna obsodba dr. Ravniharja in vseh drugih naših državljánov, ki uganjajo plemenski separatizem. Ne samo to! Mussolinijeva izjava dokazuje, da je fašistiški ministrski predsednik o teh separatističnih pokretnih v Jugoslaviji prav dobro poučen in da ima o njih take informacije, da lahko računa pri svoji politiki na uspeh, ako jo zasidra na princip treh jugoslovenskih narodov. Za gospoda Mussolinija so radi tega enako dragoceni pojavi, ki jih uganja Radič s svojimi hrvatsko seljačsko republiko, ali pa s svojimi intervencionističnimi memorandum, kakor ljubljani, ki razvijajo 30 kilometrov za granico Italije svoj političen program na ideji treh narodov.

Dr. Ravnihar sedaj lahko vidi, kam vodi njegova politika in kam bi prišla naša država, ako bi sledila njemu in raznim rovarjem proti narodnemu edinstvu! Le pomislimo, v kak položaj bi prišli Slovenci, če bi se Srbi postavili na dr. Ravniharjevo stališče. Naši neodrešeni bratje bi bili za vse veke absolutno izgubljeni, kajti koncepcije, ki jih ponuja gosp. Mussolini Srbom, so tako velike in tako vabljive, da značijo za srbski narod — ako se tu poslušujemo dr. Ravniharjevega žargona — mnogo več nego pozicija vseh Slovencev. Na srečo se Srbi zavedajo, kaj je njihova nacionalna dolžnost, zato po svoji ogromni večini odklanjajo dr. Ravniharjevo stališče. Vzemimo pa, da bi dr. Ravnihar sedel v Beogradu in bi njemu napravil ponudbo na Egejsko morje. Ali bi on tako postopal kot to delajo danes vodilni možje naše države? Vzemimo obratno. Da bi Slovenci dobili od Bolgarov ali Angležev, ali od kogar koli izjavo analogno oni gospoda Mussolinijeva in le s to razliko, da bi se nam ponujala Adria s Trstom in Goriško v zameno za, recimo, Macedonijo. V tem slučaju bi gospod dr. Ravnihar konsekvenco svoji teoriji niti ne smatral za narodno izdajstvo sprejeti tako ponudbo, kajti njegov nacionalni program je program treh narodov.

Katastrofalne in nedogledne bi bile posledice, ako bi dobil nadvlado v Jugoslaviji tak nacionalizem, kakršnega propagira Zajednica. Za Mussolinijem bi si plen našega dela naroda delili še morda gosp. Hajniš in guverner gosp. Horthy.

Sedaj, ko smo samo na enem vzgledu dokazali brezvestnost nacionalne politike o treh narodih, se mora-

mo le še vprašati, kako je sploh mogoče priti ljudem, ki so se še do včeraj deklarirali kot integralni nacionalisti, do takih absurdnosti? Tri klerikalci, katerim je Rim vse, ali pri komunistih, ki gledajo na svoj uvoz v Moskvi, je vse mogoče, ako govorijo z njimi o narodnostnem vprašanju. Tudi narodni socijalisti, katerih politično

obzorje ne presega območja vaškega zvonika, je vsaka teorija in ideja mogoča. A dr. Ravnihar, da bi ne vedel, kaj dela s popolno zavestjo? Samo slepa strast, osebno sovraštvo in nepotlačeno častihlepe more roditi pri obraženemu človeku take sadove kot jih kaže Ravniharjeva in njegovih prijateljev politika.

Tovarišem državnim nameščencem v premislek!

(Drž. nameščenec Joža Bekš.)

Mnogo jih je, ki na občinske volitve ne polagajo posebne važnosti. Pasivni so, politični boj motrijo od daleč, ker politično niso opredeljeni in se ne vedo odločiti, s katero stranko bi šli. Tudi državnih nameščencev je med njimi. Vse stranke jih snubijo, vsaka jih s svojim programom reklamira zase.

Oni pa se ne odločijo in mnogi so že ves teden razmišljali o tem, kam napravijo 3. decembra — izlet, da se izognejo neprijetnemu volilnemu vrvenju, da se nobeni stranki ne zamerijo. Vsem tem abstinentom, ki jim je vseeno, ali zaplapolja na mestnem magistratu črno - rdeča zastava ali pa zavira na njem neomadeževana naša trobojnica, so namenjene te besede. Vsem tem mlačnežem bodi povedano, da pri jutrišnjih volitvah ne gre samo za občino, ampak da bodo te volitve ognjena preizkušnja za prihodnjo volilno borbo, ko bo šlo za izbor našega parlamentarnega zastopstva.

Vsa oklevanja teh tovarišev bi pomenjalo politično nezrelost, vsak oportunistični obzir bi dokazoval njihovo nesamostojnost v naziranju in pomanjkanju odločne volje.

Zato je potrebno, da stopijo jutri na volišča prav vsi javni nameščenci in odloče svoj izlet na prihodnje dni.

Greš volit, pa še sam s seboj nisi na jasnem.

kateri stranki bi oddal glas?

Nameščenec države si, ki jo ljubiš, o kateri si sanjal že pred leti, pritaeno sicer in skrivoma, toda z vsem žarom svojih misli in z vsem prepričanjem svoje notranjosti. Nameščenec države si, za katero si med vojno trpel v mnogem oziru še večje pomanjkanje kakor danes, ko se ta država polagoma konsoliduje, ko ti v težkih časih svojega preporoda in reorganizacije še ne more poplačati tvojih žrtv, kakor bi želela in kakor se bo v tem večji meri oddolžila tvojim otrokom. Državni nameščenec si, ki ti ne more biti vseeno, ako tvoriš severno državno mejo Karavank in ako se vije Soča daleč onkraj, ako ječe tvoji bratje in sestre pod tujevo peto samo še nekaj let ali pa celo stoletje. Državni nameščenec si, zato boš volil

državoivorno stranko.

Kot državni nameščenec ne boš šel s stranko, ki je uporabljala in še uporablja vsako priliko in vsako sredstvo, da državo na znotraj in na zunaj oslabi. Opozicija zadržuje v državnem zastopstvu nujno delo, s tem, da hoče službeno pragmatiko, ki ti bo točno,

Primorcem!

V zadnjih dneh vas za občinske volitve hujskajo poslanec Brandner in drugi proti demokratom z dvema oblastmi v Sloveniji, ki da bi bile za vašo stvar škodljive, in pojo vam, da bi vas samo nerazdeljena Slovenija mogla odrešiti. Ne glede na to, da dve slovenski oblasti nista delo demokratov, vam to lahko govorijo samo politični otroci. Kdor pozna prave razmere in komur je res za odrešenje naših primorskih bratov, pa mora uvideti, da je edina prava pot za dosego vaših in naših idealov moč naše celokupne države. Sama Slovenija, pa naj bi bila še tako enotna, bi ne mogla nikdar uresničiti naših skupnih sanj. Samo konsolidirana, trdna, edinstvena država, ne glede na število njenih oblasti in srezov, nam bo garancija za našo zmago. In kdor hoče tako državo, mora z demokratsko stranko, ki se zanjo bori od vsega svojega postanka. Primorci, vi ste preveč zavedni, da bi nasedali političnim ničlam. Pokažite jim jutri svoje zaničevanje. Pokažite, da ste dobro razumeli gospoda Mussolinija! Volite vsi do zadnjega demokratsko stranko! — Primorski volilni odbor.

Značajni možje, ki so zadnjič volili Demokratsko stranko bodo tudi tokrat vrgli kroglico v prvo skrinjico!

Napredni Ljubljanci!

Odkrite besede vsem, ki jim je mar blagor napredne Ljubljane

Pri sedanjih občinskih volitvah gre v prvi vrsti za občinsko gospodarstvo.

Kandidati demokratične stranke z inženjerjem Vidmarjem na čelu, izbrani, da vpoštevajo interese vseh stanov in okrajev, dajejo najboljšo jamstvo, da se bodo problemi naše komunalne politike reševali moderno, pametno in na splošno zadovoljstvo vseh Ljubljancev.

Velike naloge, ki čakajo ljubljanski občinski svet, je mogoče izvesti samo, če ima Ljubljana zadostno zaslonbo v državni upravi.

Od volilnih skupin, ki kandidirajo v občinski svet, je edino demokratična stranka kot najjačja stranka v državi dovolj politično jaka, da lahko realizira komunalne točke svojega programa.

Občinske volitve so v drugi vrsti pomembne, ker tiči za njimi politično ozadje.

Ljubljana bo povedala, ali hoče ostati zvesta ideji ujedinjenja jugoslovanskega naroda.

Ljubljana se bo izjavila, ali reflektira, da ostane jugoslovanska prestolnica, ki jo vežejo kulturne, gospodarske, socialne in politične vezi z drugimi deli naše velike države.

Ljubljana bo pokazala, ali zna spoštovati eno največjih pridobitev svetovne vojne, načela jugoslovanske demokracije.

Z ozirom na obstoječo politično situacijo bo Ljubljana povedala, ali odobrava prizadevanje neumornih političnih delavcev za notranjo konsolidacijo države po principu nacionalne harmonije vseh slojev.

Občinske volitve bodo povedale, ali Ljubljanci odobravajo obsežno zasnovano akcijo za izboljšanje valute v korist vseh državljanov, katerim je blagor in bodočnost naroda in države na srcu.

Volitve bodo pokazale, ali se Ljubljana strinja z velikopotezno protidraginsko akcijo vlade v korist konsumenta.

Ljubljanski državni nameščenec, od čigar glasovanja največ zavisi uspeh pri volitvah, se bo izrazil, če odobrava nujne posledice, ako bi vsled njegovega nezaupanja prešlo reševanje uradniškega vprašanja v roke drugih, ki se ne bodo za državnega nameščenca tako zavzemali, kot sta se do sedaj minister Žerjav in poslanec Reisner.

Vsa zgoraj naštetá vitalna vprašanja za Ljubljano in njeno prebivalstvo zavisijo v največji meri od demokratične stranke.

Vsak zaveden in preudaren Ljubljancin priznava, da je edino le demokratiška stranka resna stranka, stranka sistematičnega dela in neomajljivih principov, kar edino daje jamstvo za lepšo in srečnejšo bodočnost Ljubljane.

Vsi naprednjaki na deželi so ostali zvesti pristaši demokratične stranke. Bodite ji zvesti, Ljubljanci, tudi vi!

Vabimo in pozivamo Vas, napredni Ljubljanci, da oddaste pri volitvah volilno kroglico za demokratiško stranko, katere skrinjica je prva.

V Ljubljani, dne 30. novembra 1922.

NAČELSTVO DEMOKRATSKE STRANKE.

Kdor ostane v nedeljo doma, pomaga komunistam in klerikalcem!

Kandidati Demokratiške stranke

1. Dr. Milan Vidmar, univ. profesor.	26. Edvard Roš, državni uradnik.
2. Josip Turk, prevoznik.	27. Dr. Joža Bohinjec, uradnik.
3. Anton Likozar, nadučitelj.	28. Miroslav Urbas, trgovec.
4. Dr. Franc Tominešek, odvetnik.	29. Anton Bončar, gostilničar.
5. Franc Kavčič, gostilničar.	30. Gvidon Golnič, višji grad. komisar.
6. Josip Bekš, višji davč. upravitelj.	31. Franc Vrhovnik, profesor.
7. Rihard Tory, trgov. poslovodja.	32. Ladovik Štih, knjigovodja.
8. Anton Merljak, stavb. delovodja.	33. Ivan Zamljen, čevljar.
9. Miro Luznar, poštni uradnik.	34. Lovro Grčar, gostilničar.
10. Mihael Srakar, stavbni polir.	35. Josip Bizjak, krojač.
11. Franc Batfelj, trgovec.	36. Josip Lovša, posestnik.
12. Franc Stare, slikar in posestnik.	37. Ivan Svetina, stavbnik.
13. Simon Praprotnik, mizar.	38. Franc Martinšek, poštni podurad.
14. Alojzij Accetto, stavbnik.	39. Franc Verbič, trgovski sotrudnik.
15. Ivan Bajželj, trgovec.	40. Dr. Josip Plemelj, univ. profesor.
16. Franc Tumpelj, paznik.	41. Franc Breskvar, gostilničar.
17. Vinko Janežič, višji poštni oficial.	42. Ivan Jerančič, poslovodja.
18. Peter Šterk, trgovec.	43. Josip Gaberjevič, želez. nadzor.
19. Dr. Zivko Lapajne, zdravnik.	44. Ferdo Primožič, mizar.
20. Franc Planinšek, želez. nadzornik.	45. Dr. Pavel Pestotnik, profesor.
21. Josip Prime, prekaževalec.	46. Karel Žerjav, paznik.
22. Viktor Turnšek, inženjer.	47. Franc Štrukelj, računski revident.
23. Ivan Gjud, brivec.	48. Rudolf Geyer, ključavničar.
24. Leon Macoratti, progov. mojster.	49. Ivan Jakopič, knjigovez.
25. Dr. Dinko Puc, odvetnik.	

Kje bomo volili?

Porazdelitev cest, ulic in trgov na področju ljubljanske volišče.

I. volišče: Mestni dom.

Ambrožev trg, Poljanska cesta, Poljanski nasip, Cesta na Kodeljevo, Deljarska ulica, Mesarska cesta, Zrinskega cesta, Domobranska cesta, Strossmayerja ulica, Stara pravda, Dr. V. Zariškova ulica, Vojvode Mišića cesta, Ciril-Metodova ulica, Ozka ulica, Kapiteljska ulica, Barvarska steza, Zivnozdravska ulica, barake pri klavnici, na Ambroževem trgu in Poljanski cesti št. 33.

II. volišče: Magistrat.

Kopitarjeva ulica, Krekov trg, Streljška ulica, Za gradom št. 9 in 11, Strmlj

pot, Lončarska steza, Na stolbi, Vodnikov trg, Studentovska ulica, Grajska planota (Ljubljanski grad), Semeniška ulica, Lingarjeva ulica, Pogačarjev trg, Šolski drevored, Pred Škofijo, Mestni trg, Stritarjeva ulica, Cankarjevo nabrežje, Ribja ulica, Ključavničarska ulica, Krojaška ulica, Pod trančo, Stari trg do št. 19, Vodna steza, Sv. Jakoba nabrežje št. 17, baraka Cankarjevo nabrežje.

III. volišče: Št. Jakoba šola.
Sv. Florjana ulica, Zatiška ulica, Sv. Jakoba trg, Sv. Jakoba nabrežje št. 39 in 41, Trubarjeva ulica, Pred Prulami,

Na Prulah, Zvezdarska ulica, Zabljak, Rožna ulica, Hrenova ulica, Vožarski pot, Ulica na Grad, Reber, Osojna pot, Sodarska steza, Karlovska cesta, Merosodna ulica, Tesarska ulica, Zvonarska ulica, Sredina, Privoz, Gruberjevo nabrežje, Za Gradom št. 1, 3 in 4, baraka na Prulah, Stari trg od št. 20 do konca.

IV. volišče: Šola na Cojzovi cesti.

Cojzova cesta, Emonska cesta, Mirje, Vrtina ulica, Rečna ulica, Cerkvena ulica, Kolizejska ulica, Kopališka ulica, Zeljarska ulica, Karunova in Vogelina ulica, Pri brvi, Razpotna in Trnovska ulica, Trnovski pristan, Konjušna ulica, Pred konjušnico, Cesta v mestni log, Zelena pot, Stranska pot, Jeranova ulica, Na mivki, Pot na pasji brod, Cesta na loko, Opekarska cesta, Mala čolnarska ulica, Velika čolnarska ulica, Veliki stradon, Cesta dveh cesarjev, Pot na Rakovo jelšo.

V. volišče: Obrtna šola.

Jurčičev trg, Židovska ulica, Čevljarska ulica, Turjaški trg, Gosposka ulica, Breg, Salendrova ulica, Križevniška ulica, Valvazorjev trg, Rimska cesta, Gorupova ulica, Aškerčeva ulica, barake ob Aškerčevi ulici, Marmontova ulica, Lepi pot, Na bičevju, Tržaška cesta, Tobačna ulica, Glinška ulica, Zadržna ulica, Pred igriščem, Igriška ulica št. 10 in 11, Bleiweisova cesta št. 4, baraka ob Bleiweisovi cesti št. 6, Simon Gregorčičeva ulica št. 3 in 11, Gradišče 12, 14, 15 in 17, Hilšerjeva ulica št. 3, 5 in 7, Vegova ulica št. 7, 10 in 12, Kongresni trg št. 11, Dvorni trg.

VI. volišče: Realka.

Wolfova ulica, Kongresni trg brez št. 11, Gledališka stolba, Gledališka ulica 1, 2 in 4, Vegova ulica št. 2, 4, 6 in 8, Soteska, Hilšerjeva ulica št. 2, 4, 6, 8, 10 in 12, Gradišče 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 11 in 13, Simon Gregorčičeva ulica št. 4, 16 in 18, Bleiweisova cesta brez št. 4 in 32, Zagata, Igriška ulica 6, Levstikova ulica, Erjavčeva cesta, Nunska ulica, Vrtača, Cesta na Rožnik, Pot v Rožno dolino, Večna pot, Subličeva ulica, Muzejski trg, Knaflejeva ulica, Selenburgova ulica, Aleksandrova cesta št. 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15 in 17, Marijin trg št. 1, 2 in 3, Beethovnova ulica brez št. 15 in 16, Prešernova ulica št. 1, 3, 5, 7, 9 in 11.

VII. volišče: Gimnazija.

Aleksandrova cesta št. 10, 16, 20, 22, 24 in 26, Pod turnom, Bleiweisova cesta št. 32, Beethovnova ulica št. 15 in 16, Gledališka ulica št. 7 in 10, Gajeva ulica, Tomanova ulica, Kolizejska ulica, Gosposvetska cesta, Cesta na gorensko železnico, barake na sejmišču, Krsnikova ulica, Dunajska cesta, leva stran, barake ob Dunajski cesti, Hranilnična cesta, Vodovodna cesta št. 1, 24, 26 in 28, Za Bežigradom.

VIII. volišče: Justična palača.

Dunajska cesta, desna stran, Prešernova ulica, desna stran, Marijin trg št. 4, Frančiškanska ulica, Dalmatinova ulica, Sodna ulica, Janez Trdinova ulica, Cigaletova ulica, Miklošičeva ulica, Pražakova ulica, Dovožna cesta, Pokopališka cesta, Linhartova ulica, Sv. Petra cesta do št. 12, Sv. Petra nasip do št. 11, Obrežna steza, Kolodvorska ulica leva stran, baraka ob predilnici in Dovožni cesti.

IX. volišče: Učiteljske.

Kolodvorska ulica desna stran, Cesta na južno železnico, vagoni na kolodvoru, barake ob Resljev cesti, Prečna ulica, Komenskega in Slomškova ulica, Resljeva in Copova cesta, Sv. Petra cesta od št. 12 do 48 na desni ter od 13 do 53 na levi strani, Sv. Petra nasip št. 13 do 47, Karel Kotnikova ulica.

X. volišče: Šola na Ledini.

Sv. Petra cesta od 48. oz. 55 do konca, Sv. Petra nasip od št. 49 do konca, Stanko Vrazov trg, Radeckega cesta, Metelkova ulica, Tabor, Na Friškovicu, barake Istotom, Vojaška ulica, Prisojna ulica, Usnjarska ulica, Škofja ulica, Vrhovčeva ulica, Ilirska ulica, Ahacjeva cesta, leta stran, Hrvatski trg, Župnijska ulica.

XI. volišče: Ubožnica v Vodmatu.

Sv. Martina cesta, Med hmeljniki, Korytkova ulica, baraka ob Martinovi cesti, Vagoni pri Sv. Križu, Jenkova ulica, Japljeva ulica, Bohoričeva ulica, Poljanska cesta, Vodmatski trg, Stara pot, Za vrtil, Ravnikarjeva ulica, Zalokarjeva ulica, Cegnarjeva ulica, Ahacjeva cesta št. 10, Holzapfiova ulica, Zaloška cesta.

XII. volišče: Vojaško strelišče.

Hradeckega vas, Dolenjska cesta, Orlova ulica, Rakovniška ulica, Galjevica, Izanska cesta, Illova, Hauptmanca, Crna vas.

XIII. volišče: Šola v Sp. Šiški.

Spodnja Šiška, volilci z začet. A do L. (Tudi barake.)

XIV. volišče: Šola v Sp. Šiški.

Spodnja Šiška, volilci z začet. M do Z. (Tudi barake.)

Kam še pred volitvijo?

Volilci, ki boste volili demokratično, javite se, preden greste voliti v naših spodaj navedenih lokalih pri naših volilnih odborih, kjer dobite še vsa eventualno potrebna pojasnila in navodila.

Javite se tudi po volitvi v volilnem lokalu JDS.

Naši volilni lokali so:

I. volišče: Mestni dom. Gostilna pri Košaku, Krekov trg.

II. volišče: Magistrat. Gostilna pri Kosu (Tabor) Krojaška ulica.

III. volišče: Št. Jakoba šola. Bijska gostilna pri Težaku, Sv. Jakoba trg 5.

IV. volišče: Šola na Cojzovi cesti. Drenda, Emonska cesta 8.

V. volišče: Obrtna šola. Gostilna pri Panju, Vegova ulica.

VI. volišče: Realka. Gostilna pri Panju, Vegova ulica.

VII. volišče: I. dr. gimnazija. Pri Novem svetu, Gosposvetska cesta.

VIII. volišče: Justična palača. Pirsarna dr. Grabloviča, Sodna ul. 11.

IX. volišče: Učiteljske. Gostilna pri Brezovški, Komenskega ul. 26.

X. volišče: Šola na Ledini. Gostilna pri Brezovški, Komenskega ulica 26.

XI. volišče: Ubožnica v Vodmatu. Knjižnica Političnega društva, Bohoričeva ulica 9.

XII. volišče: Strelišče. Gostilna pri Plankarju, Dolenjska cesta 5.

XIII. volišče: Šola v Spodnji Šiški.

XIII. in XIV. volišče: Šola v Spodnji Šiški. Gostilna Grčar, Gasilska cesta.

Somišljenikom, agitatorjem!

Na podlagi volilskih list je Vaša dolžnost, da stogo pazite, da nihče naših somišljenikov ne izostane. Opozorite jih, da najže v prvih jutranjih urah pridejo vsi na volišče. Pridobite pomočnikov, da Vas podprejo pri delu od moza do moza. Pazite na nasprot-

nike, ki v zadnjem hipu širijo vse mogoče laži. Zabeležite točno vsakega, zlasti duhovnike in obrtnike ter trgovce nasprotnike, kako in kaj delajo, da bomo vedeli, ali res hočejo boj na nož, da bomo vedeli vrniti po volitvi šilo za ognjilo.

Kandidatska lista Zajednice.

Na prvih treh mestih, ki pridejo za »Zajednico« pri volitvi v pošt, so naslednji trije kandidati: 1.) dr. Ravnihar, 2.) Tavčar Ivan uradnik agrarne direkcije in tajnik bivše NSS in 3.) Ferant Anton, vrtnar. Med kandidati, ki ne bodo izvoljeni, se nahajajo med drugimi sledeti gospodje: veleindustrijalec Bonač (pomotoma označen kot trgovec); Jelačin Ivan ml., veletrgovec in upravni svetnik »Kreditne banke«; Babnik Jakob, inštalater; dr. Hacin Josip, odvetnik in kandidat za upravnega svetnika; Sušnik Rihard, lekarinar in predsednik »Salusa« (Jadranska banka); dr. Vodusek Konrad, upravni svetnik »Narodne tiskarne«; Vojska Drago, tovarnar; Kajzelj Bogumil, uradnik »Kreditne banke«; Rupnik Fran, strojevodja v pokoju in agitator NSS; Franc Pogačnik, upravni svetnik »Trgovske banke«; Šalehar Franc, hišni posestnik in ekonom gospodarskega oddelka poštne uprave; Urbančič Karol, predsednik Peskove banke in poštar na dopustu; Martinec Anton, uradnik

»Kreditne banke«; Vidmar Stane, lastnik bivše tovarne Bašin in drug; iz. Tavčar Franek, upravni svetnik »Narodne tiskarne«; Pinter Janko in Glavič Jernej, trgovca iz Šiške; Meden Viktor, veletržec in lastnik veležganjarne ter upravni svetnik »Trgovske banke«; Jeras Ivan, ravnatelj sladkornega kartela (Jadranska banka); dr. Pavlin Ciril, uradnik »Kreditne banke«; arh. Costapera Josip, upravni svetnik podjetij »Jadranske banke«; Simončič Vladimir, knjigovodja »Narodne tiskarne«; dr. Zupanc Fran, odvetnik; Vizjak Ivan, korektor »Slovenskega Naroda«; Pustoslavšek Rasto, glavni urednik »Slov. Naroda«; Gabričelj Mihael, pravni zastopnik »Jadranske banke«; dr. Kokalj Alojzij, odvetnik in upravni svetnik »Narodne tiskarne«; dr. Bole Ivan, ravnatelj »Banke Slavije« (»Kreditna banka«) — Zajedničkarski kandidati soje pod protektoratom g. dr. K. Triljerja, podpredsednika »Kreditne banke« ter g. Ivana Kneza, podpredsednika »Jadranske banke«.

Kako je I. 1908 o dr. Ravniharju sodil dr. Tavčar.

»Kaj se pri gospodu Vladimirju skriva za njegovo masko, pravzaprav sam ne vem. Ali občutek imam, da bi bil mož rad nekaka politična pilpogačica, katere bi rada okrog frtola malo v svitu, malo v temi. In sedaj Vas, čestiti volilci, vprašam, ali je Ljubljana mesto za take politične netopirčke? Če Ljubljana še kaj nase gleda, če še kaj da na politično odkritosrčnost, mora politikom, ki se ne upajo z odprtim vizirjem stopiti, prag pokazati... Za stranko smo in zvestoba stranki se mi vidi prva dolžnost vsakega politika!«

(Dr. Ivan Tavčarjev govor 16. februarja 1908.)

„Slovenski Narod“ je nagnal Ravniharja z Efiatom

»Ko Perzijancem ni bilo mogoče prodreti skozi grške vrste, poslužili so se Efiata. Ker se klerikalna stranka ne upa zmagati, skriva se za dr. Ravniharja, podala je roko izdajstvu, da prevara napredno meščanstvo?«

(»Slov. Narod«, 25./II. 1908.)

„Črna zemlja naj pogrezne tega, kdor odpada!“

KOMUNISTIČNI MANDATI.

Na nekem včerajšnjem sestanku je klerikalni agitator izvajal sledeče: »Mi itak čisto gotovo vemo, da bo vlada razveljavila vsakemu komunistu mandat občinskega svetnika ljubljanskega, ker je v to prisiljena po zakonu. Mandatov SLS se ne more uničiti. Pač pa bodo uničeni komunistični mandati sami od sebe pripadli nam.« Ta agitator je opominjal klerikalce, naj gredo vsi do zadnjega volit, ker niso vodje SLS še nikoli tako spretno nastavili svojih lmanic. Bil je prisoten tudi komunistični volilec, ki je ogorčen vprašal: »Potemtakem smo komunisti šli na lim?« na kar so mu klerikalci v hrupnem smehu pritrdjevali: »Da, tako je, na lim!« »Potem je vsak komunist, ki gre volit, tepec!« je jezno zakričal prevaran rdečkar in jo odkuril.

V STISKI.

Dva dni pred volitvijo je Ravniharjev štab dognal, da je bila lista Ravnihar vložena 11. dan po razpoložljivosti imenikov in ne v roku 10 dni, kakor to predpisuje zakon. To naša stvar, da se s tem bavimo. Ni naša stvar, da se s tem bavimo. To je stvar vlade. Mi tudi ne bi bili besedice rekli o tem, a zdaj, ko hodijo plačani agitatorji »Jadranske banke« od moza do moza in trdijo, da smo mi »zapeljali« Ravniharja, da je zamudil rok za en cel dan, moramo vendar protestirati. Mi ne moremo nič zato, če so frakariji bili na lovu in če so zamudili rok. Tudi ne moremo za to, če ne znajo računati, da je od 20. oktobra do 1. novembra enajst in ne 10 dni. Mi smo o tem molčali, a klerikalci že 14 dni agitirajo, da je le njih lista razen naše veljavna in lovijo s tem ljudi sebi.

Samo demokratiška stranka je sposobna vzdržati ter odbiti naval klerikalizma in komunizma.

Kam mora kreniti Ljubljana?

Samo slovenska ali jugoslovanska in zato slovenska Ljubljana?

Veliki časi so v vseh dobah človeštva našli tudi prilikave ljudi. V tem pogledu smo Slovenci bili dosedaj pravi Liliputanci, ker nismo nikdar igrali v velikih svetovnih dogodkih niti majhne vloge; razen če izvažamo svetovno vojno, ko so naši možje in fantje pod bičem Habsburga, na pritisk slovenske duhovščine ter na priganjanje SLS kakor besni drveli v strelske järke za preljubo Avstrijo. Na začetku svetovne vojne smo bili Slovenci po krivdi klerikalcev in konzervativcev prvi narod v Avstriji, ki je manifestiral za vojno proti Srbiji. Ako današnji časi, ko si jugoslovanski narod gradi svojo novo državo, med nami ne štejejo preveliko ljudi, ki bi hoteli z ljubeznijo in vneto pozitivno sodelovati pri ustvarjanju srečnejše bodočnosti naše nove domovine, ni to z ozirom na naš zgodovinski razvoj prav nič čudnega. Šele bodoče generacije se bodo otresele preteklosti in šele tedaj bo vsepovsod nastopila treznost mesto demagogije in širokoustja, ki danes tako žalostno obeležuje naše politično življenje.

Sedaj je zopet na stotine ljudi na poslu, da bi tudi Ljubljana zapadla v reakcijo. Politični boj, ki se bojuje za občinske volitve, dokazuje, da se je v vseh onih ljudeh, ki niso nikdar bili do duše prežeti duha jugoslovanstva, pojavil zopet stari nesrečni duh, ki vrhovi v plemenskem separatizmu in lokalnem ozkoprstnem patriotizmu. Kar so bili včasih v Avstriji Kranjci in Štajerci, so danes v Jugoslaviji Slovenci in Hrvati. Klerikalci so separatisti, ker vidijo edino v politični avtonomiji Slovenije možnost, da zavladajo absolutno nad narodom kakor pred leti s Šusteršičem. Komunisti podpirajo vsako politiko, ki je destruktivna. Pridužili so se sedaj prvimi in drugim »zajedničarji«, ki postavljajo l. 1922 za svoj nacionalni program, program Slovencev iz druge polovice prejšnjega stoletja in kojih mentaliteta se pričenja pri vižmarskem taboru.

Predstoječe volitve naj pokažejo, ali hoče biti Ljubljana separatistična, ali hoče biti samoslovenska ali pa jugoslovanska in zato obenem slovenska.

Poglejmo si to vprašanje čisto iz praktičnega vidika, ki je za današnje materialistične čase tolikrat merodajno. Ali je sploh mogoče, da bi Ljubljana mogla živeti, če bi se postavila na čisto separatistično stališče? V tem slučaju bi seveda morala Slovenija živeti sama od sebe in ne tako kot bi radi naši separatisti, ki državi nečejo ničesar dati, od nje bi pa radi vse imeli.

Slovenija je v prehranbenem oziru pasivna zemlja, ki ne producira toliko kmetijskih produktov, da bi prehranila svoje prebivalstvo sama. Uvažamo 5000 vagonov moke in velike množine masti in sladkorja, torej produkte, brez katerih ne moremo izhajati. Že danes, ko vlada »centralizem«, tožijo naši trgovci čez »Hrivate, da jim nagajajo« pri prevozu živil iz produkcijskih krajev (Vojvodina itd.), kaj bi bilo šele potem, ko bi stala carinska stanica še v Bre-

žicah ali v Metliki? Po prevratu smo videli, kako je bilo, ko je vladalo »ministrstvo« v Zagrebu in »ministrstvo« v Ljubljani. Kako je ljubljanska vlada moledovala po Zagrebu! Dokler smo živeli od »vojnega plena«, je še šlo, pozneje je bila huda.

Naša industrija mora jutri ustaviti obrate, ako bi se pri njej z vso strogošnostjo začel izvajati separatizem. Na desetstisoče delavcev bi bilo ob kruh. Že sama propaganda s separatizmom ubija našo veleobrtnost. Ista je pri mali obrtni. Le, če si bo naš obrtnik odprl pot po vsej državi, bo naša obrt cvetela, sicer mora propasti. Naš tujski promet zavisi predvsem od dobrega razpoloženja bratov Srbov in Hrvatov napram našim letoviščem. Le uganjanje pri nas Radičevstvo in videli boste, kam boste spravili našo Gorenjsko in kam Ljubljano.

Slovenija ne more doma zaposliti vsega svojega prebivalstva. Naš kmet ima kopice otrok. Kaj naj z njimi? Ali naj gredo vsi v samostane, ali lemenate? Od dekline in hlapca pa do absolventa visokih šol, vsak naš človek že danes ve, da je v ostalih delih države več kruha in več boljše kruha kot doma. Izseljevanje v Ameriko, ki je postajalo tako pogubonosno za naše ljudstvo v Avstriji, se sedaj lahko nadomesti in se bo še bolj z naseljevanjem naših ljudi po vseh krajih naše velike države. Gospodje separatisti, le vprašajte preproste ljudi, kaj vam bodo ti povedali, ako naj se za poedine pokrajine upelje separatizem po klerikalnem ali zajedničarskem vzorcu. Vitalni naši interesi bi bili s tem ogroženi, ako naj se naše pokrajine obdajo s kitajskim zidom. Najbolj bi bili prizadeti naši Slovinci.

Seveda drugače bi bilo, ako naj se pri nas separatizem razume tako, da naj to velja samo pri nas za vse, drugod pa bi ga ne smelo biti. Toda separatizem vzbuja separatizem!

Ni dvoma, da znači separatizem smrt za Slovenijo. Večje bedarije ni kot taka politika za naše kraje. Ljubljana kot ekonomski in kulturni center Slovenije mora v tem slučaju docela propasti.

V političnem pogledu uganjati z Ljubljano separatizem znači pospeševati samomor Ljubljane. Vsakomur je srajca bližja kot suknja. To velja tudi v politiki. Klerikalci so se, ko so imeli oblast v rokah, zelo vestno držali po tem. Tudi »Narodovci« so bili mojstri v čuvanju svoje srajce. Ljubljana absolutno potrebuje za slombe v ostali državi, zlasti za slombe v vladi. Brez državne pomoči ne more Ljubljana izvesti niti enega večjega reformnega dela v mestnem gospodarstvu. Iz lastne moči Ljubljana danes pri skoraj milijardnem proračunu za nove občinske investicije — ne more priti na zeleno vejo. Davkoplačevalci in vsi ljubljanci morajo obubožati pod težkimi finančnimi bremenmi.

Ljubljanski trgovci, obrtniki, delavci, duševni in ročni, pomnite, da vas politika klerikalcev in zajedničarjev vodi v samomor!

liko časa, da se ukine zadnje nezdruživo stanovanje. Ovreči je sedanjih ne-higijenski stavebnih red in ga nadomestiti z modernim (prepoved kletnih, podstrešnih stanovanj, zagotovitev čistega zraka, solca, kleti, stranišč, čistih dvorišč z obesalniki za perilo, prepoved dvorišnih poslopij itd.).

Ovreči je sedanjemu zdravju ljubljanskega naroda kvarljivi regulacijski načrt, katerega je v prejšnjem stoletju izdelal bogve kdo. Danes izdaja mestni stavebni urad dovoljenje za zidanje po tem zdravju kvarljivem regulacijskem načrtu. Tako n. pr. je projektovan strnjeni stavebni sistem severno od južne železnice, ceste so večinoma samo po 10 m široke, kar bi zadostovalo le za pritične stavbe. Zgradili pa so n. pr. mestno hišo za uživanje po regulacijskem načrtu, ta hiša bo izpostavljena velikanskemu prahu, ki ga bodo vzdigovali avtomobili. Ljubljanske muhlabintu: Kolizejo so zgradili še tisto solnce in tisti vzduh, ki ga je imelo do sedaj — češ: Kolizej se bo itak moral porušiti. Gradijo se nove hiše, vile itd., pa ni narejenih cest, ni upeljan vodovod, elektrika itd. Vse to pametno gospodarstvo prej prireja. Nasprotno je naloga občine, da odpira nove ceste, dovoljno široke, zasajene z drevedmi, preskrbljene s hodniki in s tem obtvorja nova, zdrava in čista stavišča, določa prostore za javne parke in že z dejstvom, da prepoveduje strnjeno zidanje (dovoliti bi bilo le higijenske bloke) pomenjuje zemljišča in zadržuje verižništvo z zemljišči, ki že danes bujno procveta. Z razlegnitvijo stavišč do Ježice in do št. Vida se bodo nadalje zabranjevale kvarne naprave n. pr. nezdružive tvorice, ki imajo določeno mesto že sedaj.

Za vse to pa je potrebno nove, moderne zakonodaje. Ali jo nam bodo dali frakariji? Treba je z vrtnih mest za zajedničarje v nadaljevanju šiške in za drugo delavstvo za južno železnico v podaljšanju zelene jame. Treba je vrtnega mesta za javne nameščenice. Treba je kredita, da zamorejo delovati stavbene zadruge. Kdo nam bo to preskrbel?

Mi Slovenci nikdar ne vemo ceniti svojih največjih mož, ali največ po smrti. Nikdo ne pozna hvala našemu res socialnemu ministru dr. Jerjavu in vendar bi brez njega ne imeli najmodernejših in najsocialnejših uredbe v zaščito malega človeka.

Treba pa jih je pravilno uporabljati. Veletovarnik g. Pollak ve n. pr. zelo dobro, kakšno stanovanje je potrebno, da zamore človek ostati zdrav, za vsakega otroka ima lepo vilo. Dobro! toda ker je mož pobožen, mora vedeti, da zahteva krščansko usmiljenje istotako ugodno stanovanje tudi za njegove delavce in njih rodbine. Kaj je storil? Nakupil je ulico hlevov pri št. Petru in jo ponudil za stanovanje delavcev.

Delavci, volite njegovo stranko, pa uvidite — seveda prepozno — kakšna stanovanja smatra krščansko-komunistično mišljenje za zdrava.

Vprašam h koncu le eno: Kdo je v stanju izvršiti ves zgorajšnji program? Odgovor: Le močna in demokratična stranka! Vrzite kroglico v 1. skrinjico.

Deržičeva skrb za uradništvo

Poslanec Deržič je na shodu v Unioni govoril o sedmih dejstvih, ki naj dokažejo, da se je demokratična stranka na vseh koncih in krajih in ob vseh prilikah potrudila, da gmotni položaj uradništva ne izboljša, ampak še poslabša. Ker poslanec Deržič v svojih sedmih dejstvih ni prav nič omenil, da bi On uredil vsa pereča uradniška vprašanja in ker je trdil, da demokratiški poslanci niso storili ničesar, zato ga vprašamo: Kdo pa se je potem za ugodno rešitev uradniškega vprašanja noč in dan brigal? Ker je Deržič samo demagog in ker je priznal, da on zna samo kritizirati, bo najbrže odgovoril, da je vse to težko breme nosil — Radič. Tako se upa Deržič javno norčevati iz našega vestnega trpečega uradništva. Če bi poslanec Deržič samo malce pripomogel k ureditvi uradniškega vprašanja, bi imu bila država in vse naše uradništvo hvaležno. Za demagoško kritiko bo pa dobil primeren odgovor v nedeljo. Uradništvo prav dobro ve, kdo se je moral boriti in se bori na vse strani za jedro države, za naše uradništvo. Tem vztrajnim in resnim boriteljem bo dalo v nedeljo z volitvijo demokratične stranke izraz hvaležnosti in novo moralno moč.

Zajedničarji v skrajnem obupu?

Mistifikacije in zlorabe Zajedničarjev.

Medtem, ko so Zajedničarji v svojih listih («Slov. Narod»; «Jugoslavija» in «Nova Pravda») dan na dan si izmišljevali, kakšne trike da si izmišljujejo demokrati, da zapeljejo volilce, so sami pridno kovali in pripravljali mistifikacije in prevare najgrše vrste.

Včeraj popoldne so najeti kolporterji iz volilne pisarne Zajednice v Narodnem domu raznesli lepak, ki ga gotovo uvidimo tudi na ulicah, v katerem nekaj krajevni odbor SKS pozivlja pristaje »Samostojne kmetijske stranke«, naj glasujejo za — Zajednico. Plakat je tiskan v tiskarni Jadranske banke, in sicer v službeni barvi »Zelenega kadra« — z zelenimi črkami. Seveda zajedničarski prvaki dobro vedo, da je barjanski zemljoradnik, ki edini bi mogel priti za tak oklic v poštev, kakor en mož za demokratiško stranko. Izdali so letak le zato, da so mogli na njem natisniti, da se je »Krajevni odbor SKS za Ljubljano« prepričal, da je Zajednica edina resna stranka!

Ni nam treba poudarjati, da je vse to grda prevara, pravi zajedničarski švindler, ki ga kot takega izdaje že dejstvo, da si na letak niso upali natisniti niti imena tiskarne.

Ta mistifikacija je pa povrh še bedasta. Kajti Zajednica z njo nič manj ne reče nego to, da obstoja zveza med njo in SKS. Torej zveza »bratoljubev konsumentskih interesov« z bojevnikmi za podražanje mesa in masti — kar je očitno za zajedničarje jako priporočljivo...

Sramotno zlorabo uganjajo zadnje dni zajedničarji zopet s Sokolstvom. Ravniharjevo kandidaturu priporočajo kot sokolsko kandidaturu — ob navzočnosti samega staroste JSS dr. Ravniharja. V šiški hodijo njihovi agitatorji okrog volilcev Sokolov ter jim zabijujejo: četrt skrinjica je — sokolska skrinjica. Zaman so svarila Sokolskega saveza, zaman njegove groznje, da bo to zločinsko početje kaznovano z izključitvijo iz Sokolstva!

Nekaj dni sem dopovedujejo zajedničarji celemu svetu, da bodo demokrati izpodbijali veljavnost njihove liste, ker je prepozno vložena. Oni sami najbolje vedo, da je lista Zajednice res vložena šele potem, ko je po zakonu imperativno predpisani desettidnevni rok že potekel. In če ravno demokrati niso hoteli tega fakta izkoristiti — jih «Slov. Narod» in «Jugoslavija» vendarle mirno in predrzno dolžita. Pri tem pa zajedničarji sami špekulirajo, da bi

svojo blamažo pri volitvah mogli pokriti z neveljavnostjo svoje liste... Reci, da ti ne poreče.

Najžalostnejše pa je dejstvo, da so zajedničarji brezobzirno s smrtno posteljo potegnili starega dr. Tavčarja. Notorično dejstvo je, da se nestor naprednih politikov že več mesecev ne zanima za nobene javne zadeve. Huda bolezen mu je odvzela celo veselje do najmilejše njegove zabave — do literature. Pred meseci je dal javno razglasiti iskreno prošnjo, da naj se ga ne vleče več v politično areno.

Tudi njegovi najhujši nasprotniki so ustregli tej prošnji in demokratiška stranka je striktno respektirala voljo svojega zaslužnega starine. Le tisti, ki bi morali biti v tem vprašanju najbolj delikatni, so tako brezobzirni, tako brez vsake pijetete, da brez vsega pomisleka vlečejo Tavčarjevo ime po ljubljanskih ulicah, ne morda v boju proti onim sovražnikom našega naroda, proti katerim se je Ivan Tavčar vso dobo svojega življenja boril, temveč proti tisti stranki, ki je v težkih časih tvorila njegovo najzvestejšo vojsko, kateri on še do danes pripada in kateri je s svojim zadnjim političnim govorom, povodom svoje 70letnice, ko je bil še pri polni moči, slovesno obljubil zvestobo do groba! Na samih vratih zgodovine brizgajo zajedničarji še ulično blato na Tavčarjevo ime! Zajedničarji so bogami, sposobni, da nesejo na smrt bolnega Tavčarja še pred — svojo skrinjico! Sram jih naj bo!

Sram jih naj bo tudi zaradi korupcionističnih metod, po katerih delujejo. Drugim očitajo volilne milijone, ki jih sami zajemajo iz odprtih blagajn svojih bank. Kupovanje glasov je njihovo najjačje »agitacijsko« sredstvo. Ljubljanski volilci so izpostavljeni pravemu bombardmanu dopisov, vabil, okrožnic zajednice, pri zajedničarskih sestankih sta glavna govornika vino in klobasa in tako je ljubljanski meščan sam klasična priča, da je Zajednica vse svoje nade zgradila ne na program, ne na ideje, temveč — na novac! Tako daleč gre ta njena sramotna korupcija, da se bodo poštene ljudje v nedeljo pri vsakem volilcu, ki spusti kroglico v zajedničarsko skrinjico, vprašali: koliko je dobil za svoj glas?

Pa vse bo zaman. Mistifikacije, laži, prevare, zlorabe, denar, vse bo odreklo. V ponedeljek bodo generali Zajednice stali pred praznimi blagajnami in praznimi — skrinjicami.

Tudi univerzo zlorabljajo!

Tudi ljubljanska univerza služi kot agitacijsko sredstvo našim »Zajedničarjem«. V jugoslovanskem znanstvenem svetu si še ni priborila mesta, ki bi ji ga želeli, zato je opetovano bila predmet političnih diskusij. Po krivdi nekaterih se jo smatra kot nekaj separatističnega in kot zaledje politične avtonomistične akcije. Mi smo dovolj objektivni, da vemo ločiti stvar od oseb. Ljubljanski vseučilišni problem in strankarsko politični in tudi ne bi smel biti plemenski problem. On sme biti samo del občedravnega problema, kako naj se skrbi za razvoj znanstvenega dela v državi in za inteligentni naraščaj. Poleg tega je univerza kulturni organ države.

Demokrati so univerzo ustvarili, a kmalu so morali čutiti, kako hla-

den veter veje iz nje proti idejam demokratične stranke v narodnem in državnem edinstvu. Gotovi ljudje so univerzo zapletli v dnevno politiko in nekateri med njimi so mislili, da je pametno, če se vprežejo v voz državnopravne opozicije. In tako vidimo med kandidati revizionistične »Zajednice« zopet profesorje univerze. Ali bi ne bilo bolje, da se opuščajo vse take provokacije in se ne vlija olja na ogenj? Mi smo vedno iskreno pripravljene sodelovati in pomagati, da se iz ljubljanske univerze razvije čim popolnejši zavod, ki bo odgovarjal državnim potrebam in našim resničnim interesom, a zato bo treba, da se izloči vse, kar more kaliti iskrenost.

Kdor nas hoče razumeti, nas razume.

Akademiki za demokrate

Od poblašene dijaške strani smo prejeli sledeči dopis:

Z ozirom na članek včerajšnje »Jugoslavije«, da bodo napredni akademiki glasovali za »Jugoslovansko Zajednico« podajemo sledečo izjavo:

Velika večina vseh naprednih organiziranih akademikov se je v četrtek udeležila sestanka demokratiške stranke, kjer so vsi z velikim odobravanjem sledili nad vse stvarnim izvajanjem dr. Kramerja in ostalih govornikov. Že tam, pa tudi oficijelno potem, ko so prečitali osnovani članek v peškovi »Jugoslaviji«, so napredni akademiki izjavili, da se odločno strinjajo z načeli jugoslovanske demokratiške stranke, kadar stopijo pred odločitvijo usode Jugoslavije na volišču. Pri tem pa poudarjamo, da ste obe napredni

akademski društvi popolnoma samostojni in neodvisni od vsake stranke in da je gori izraženo mišljenje mišljenje naprednih akademikov kot zavednih državljanov.

Pripominjamo še sledeče: Vsa javnost se zgraža, da zlorabljajo politični agitatorji ime našega velespoštovanega prvaka dr. Ivana Tavčarja v svoje nečedne politične svrhe. Akad. društvo »Triglav« nam je izrečno izjavilo, da velja imenovanje dr. Tavčarja za častnega člana njemu le kot zaslužnemu narodnemu prvaku, ki je nekdanj stal skozi desetletja kot odlični mož na svojem mestu, nikakor pa se s tem ni hotelo dopustiti, da se, četudi indirektno, od kogarkoli to imenovanje zlorabi v koristolovsko agitacijo uskokov. — Napredni akademiki.

Kdo hoče moderno in zdravo Ljubljano?

Dr. Živko Lapajne.

Jugoslavija ima prekrasno morisko obalo, ki je najboljše zdravilo proti škrofulozi, danes ni za ljubljansko škrofulozno in limfatično deco ničesar preskrbljeno — demokratiški občinski svet bo to oskrbel.

Slovenija ima izbornih, višinskih klimatičnih krajev za sanatorije proti kostni in pljučni tuberkulozi, danes jih nimamo, celo Nemška Avstrija jih ustvarja — ali jih bodo otvorili klerikalci? Sigurno ne, ker so vsled poloma Avstrije ob kredit.

Ljubljana ima v največji bližini ogromne vodne sile, te nam bodo dale razsvetljavo, nas grele, nam kuhale, dvigale lifte, gonile cestne železnice in kar je glavno: dale za službo, to je dvignile industrijo, kajti le v industriji je spas Ljubljane. Kdo bo dobil posojilo za potrebne investicije? Mar-li komunisti? Dokazali so v Rusiji strašno dejstvo, da je še danes mogoče ljudozherstvo.

Ena najbolj perečih stvari je odpraviti v Ljubljani stanovanjsko bedo. Stvar je sicer splošen pojav po

svetovni vojni in tudi v Berlinu stanujejo ljudje v hlevih, vendar moramo onemu kratkovidnežu, ki hvali po »Slov. Narod« stavbeno gibanje v Ljubljani kot nekaj fenomenalnega, na uho povedati:

Od onih 65 bednih, pa najboljših slovenskih rodbin-beguncev, ki so še danes primorane stanovati v vagonih, posrečilo se je do sedaj le eni, da je prišla v zdravo stanovanje. Ali naj govorim o številnih brezstavovalcih, ki se vozijo z železnico vsaki dan v Ljubljano, o njih ubogi deci, ki se vozi z železnico v šolo in o nje učnih uspehih, o stanovalcih po barakah, improviziranih stanovanjih, podstrešnih, kletnih in drugih stanovanjih, kamor ne pride ta solnce ni vzduh, pač pa mraz, smrad in Kochov bacil?

Kaj je tu naloga mestnega gospodarstva. Odgovor je prav lahek: pospeševanje zidanja — toda ne bank — nego zdravih stanovanj. Potrebna je stalna zdravstvena komisija za klasifikacijo stanovanj, zidati je to-

Kdor ne voli JDS, pomaga le klerikalcem!

Klerikalci so kapitalisti, komunisti socialisti in antikristi, samo če jim to kaže in nese!

Proč z Jelačinovo in Knezovo stranko

Vsa perfidnost »Zajednice« se kaže v tem, da se upa v današnjih časih, ko ljudstvo toliko trpi radi pomanjkanja, postavljati na čelo svoje politične skupine ljudi take vrste kot sta gosp. Jelačin in gosp. Knez. Jelačin je imel pred vojno eno samo napol mrtvo kljuse za prevoz štacunskega blaga. Danes krmi štiri konje za svoje kočije in se vozi v luksuznem avtomobilu. Priznavamo, da je Jelačin bistra glava v trgovini, a preveč ne sme biti previden in mora tudi drugim ljudem kaj privoščiti. Jelačin je danes drugi Knez v Ljubljani, ki se rine v vse gospodarske institucije, kjer zna jako spretno zastopati svoje in svojih velepridobitniških tovarišev interese. Jelačin je član sladkornega kartela, katerega glavni namen je, Ljubljancem odirati s sladkorjem. Znano je, da je ta kartel v času, ko je začela neznansko rasti češka krona, zaslužil pri enem vagonu po 100.000 kron, dočim je mali trgovec, ki je od njega sladkor dobil, moral sladkor na drobno prodajati z malim zaslužkom 1—2 K ter pri tem še nositi izgubo pri kalu.

Drug general Zajednice je gosp. Knez, večstokratni milijonar, ki je

upravni svetnik nešteti bank. Njegovo ime je postalo slavno najbolj vsled tega, ker je prodajal ubogemu konsumentu mesto moke graščice. Če bi živel v Avstriji, bi gotovo postal plemeniti od Grašic. Kneza imajo jako radi tudi mali trogveji zato, ker kot predsednik raznih stanovskih organizacij ni zanje nikdar ničesar storil. Kjerkoli je bil Knez navzoč, je vsakdo vedel, da išče le samega sebe. Gosp. Knez ima tudi svojo banko, v katero mu znašajo kakor čebele denar po nizkih obrestih na kupec zlasti naši zadrugarji, menda zato, da ima on vedno dovolj denarja na razpolago za špekulacije. Če noben drug, je imel Knez milijone, s katerimi je lahko kupoval robo in preganjal nadležno mu konkurenco. Knezu so se milijoni množili. Ljudstvo je pa v istem času obuboževalo.

Sedaj je vse razkrinkano in jasno. Stranka, ki ima pogum, da na ta način izživa ljubljanskega konsumenta, ne zasluži nobenega pardona. Konsument! Jutri mora stramotno propasti »Zajednica«, ta Jelačinova in Knezova stranka.

Zeleni kader je družba dezertarjev, frakarjev, verižnikov, vojnih oderuhov in njih hlapcev.

Za izvoz prašičev in za dražjo mast bo glasoval, kdor bo volil zajednico ali klerikalce

Poziv železničarjem!

Železničarji, ali morete zaupati klerikalno - komunistični listi? Leta 1920. so Vas komunistični voditelji peljali na morišče na Zaloško cesto, in klerikalna vlada Vas je napadla s puškinih kopit, Vas streljala in zapirala. Danes hočejo isti voditelji, da volite listo pristašev Vaših morilcev.

Železničarji, ali morete zaupati narodno - socialni stranki, ki je danes v koruznem zakonu z demokratičnimi dezertarji. Kaj je delala narodno socialna stranka z železničarji? Njeni pristaši so nebroj ljudi v nesrečo pripravili z denunciacijami. Narodno - socialni železničarji so krivi, da še do danes ni pragmatike. Vedno so se kregali in hoteli obvladati vse druge organizacije.

Železničarji, ali morete zaupati Zajednici? Iz česa je sestavljena: iz ljubljanskih porodic, ki mislijo, da imajo

patent na ljubljanski magistrat, — iz nekaterih ljubljanskih veletrgovcev, ki mislijo, da morajo nadaljevati za konsumenta pogubonosno trgovsko politiko iz medvojnih časov, ki nasprotujejo principijelno vsaki protidraginjski akciji, ki se boje vsakega zboljšanja našega dinarja, iz gospodarjev nekaterih ljubljanskih bank, ki hočejo še nadalje izrabljati zavode malih hranilcev, kot je Mestna hranilnica ljubljanska itd.

Železničarji, Vi ste konsumenti. Zajednica je pa zastopnica parasitov, ki se žive in tolste od Vaše revščine! Ako želite zmago Zajednici, potem si želite bič Jelačinov, Knezov izvoznika in drugih ljudskih prijateljev!

Železničarji, ako želite pravično razdelitev davčnih bremen, ako želite, da pride državna uprava do reda, ako želite Ljubljani prospeh, volite demokratske kandidate!

Pomoč delavstvu

Jugoslovanska demokratska stranka se je v svojem socialno-političnem udejstvovanju prav dobro zavedala, da je v času, ko brezobzirno gospodari kruta povojna izvoznikarska in bančno spekulativna sebičnost, prav posebno treba štiti koristi delavstva, ki v poljedelski državi predstavlja neznaten del prebivalstva in je izročeno na milost in nemilost veleagrarom in velekapitalističnim težnjam. JDS ve, da je delavstvo zaradi osebnega častihleplja njegovih voditeljev razcepljeno na nebroj strank in stranic in da ne predstavlja močne in vplivne politične sile, ki bi znala in mogla izvajati vsaj najnujnejše zakone za varstvo delavčevega gmočnega obdobja. Popolnoma na mestu je očitak veleagrarom in velekapitalističnim težnjam, da je JDS ministrstvo za socialno politiko v Beogradu izpremenila v centralno tajništvo za zastopstvo in varstvo delavskih koristi. Odtod težnje teh močtevce ukiniti to ministrstvo, kar je s svojim vztrajnim nastopom preprečila samo JDS. Dosledna svojemu socialnemu programu je demokratska stranka kljub nesocialnemu razpoloženju velikega dela poljedelskega prebivalstva, izvojevala za naše delavstvo zakone, s katerimi se sme pohvaliti pred vsem kulturnim svetom.

Upokojenci! Pomislite na zasluge poslanca Reisnerja za vašo stvar. Volite JDS.

Demokrati, ne dajte se begati! Držite se trdno, potem je zmaga naša gotova!

Naši shodi

Sestanek pri Živcu.

Sestanek pri Živcu na Rimski cesti je priredilo naše politično društvo za dvorski okraj. Udeležilo se ga je lepo število volilcev, zlasti iz delavskih vrst. Prisostvovali so trije socialni demokratje, ki so prosili za besedo in jo dobili. Govoril je prvi tajnik JDS gosp. Majcen, ki je temeljito pojasnil zmešano, ki je zvezana na listi takozvane delovnega ljudstva, kjer so se našli največji nasprotniki, dva svetova, klerikalci in komunisti ter nagradarji bolniške blagajne. Na drugi strani pa so se pobratili izdajalci narodnega, naprednega in socialnega programa z zastopniki kapitalistov in izkoriščevalci konsumenta. Gosp. Merljak je pojasnil praktično izvajanje socializma navzočim trem socialistom. Tudi nek narodni socialist je prošil za besedo, da je iznesel kratko neresnico, za katero je dobil hitro primeren odgovor. Navzoče delavstvo je uvidelo, da je tudi v njegovem interesu, da zmaga 3. decembra demokratska stranka.

Shod JDS v Šiški pri Šternu, ki se je vršil sinoči, je bil zopet dokaz, da tudi tu pridobiva demokratska ideja zelo ugodna tla. Vsi prostori so bili nabito polni ter so se poročila nositelja liste inž. Vidmarja kakor dr. Puca vzel z velikim navdušenjem na znanje. Prišlo je sicer par mlečnobiznih ostankov nekdanje Súdmarke z nekimi Radičevcem Glušičem na čelu, da bi razgrajali, po se jim ni posrečilo, četudi jih je sam nositelj socialističnega Ogrin-trpin navduševal. Drugega hudega se ni pripetilo kakor to, da smo za našo listo zopet par volilcev pridobili, ker je marsikoga postalo že sram, da bi stal v vrstah takih smrkovcev. Ogrin si je pa ohladil jezo s tem, da je naročil pri sodruhu Brandtu par buteljk. Naši pristaši so pa sklenili, da ne bodo šli več k brivcu Kiriniču, dokler bo tam v službi Radičevcem Glušič, ki tako nesramno napada g. ministra Žerjavo. Zobja zob!

SHOD PRI MOŽINI.

Tavčarjevo naročilo demokratom. Politično in gospodarsko društvo za šentpeterski in kolodvorski okraj je sklicalo sinoči volilni shod pri Možini na Vidovdanski cesti. Prostorji so bili natlačeni volilcev, ki so z velikim zanimanjem sledili izvajanjem govornikov. Predsedoval je predsednik društva g. Turk, ki se je razen gospodarskih vprašanj dotaknil tudi najnovejšega trika Zajedničarjev, to je dozdevnega pisma dr. Tavčarja Zajednici. G. Turk je izjavil, da mu je dr. Tavčar na svoji bolniški postelji izrecno naročil: »Dragi prijatelji, držite se stranke, ne dopustite, da razpade«, tega povelja se on drži in ostane pri stranki do zadnjega diha v kljub vsem zelenim plakatom, ki jih sedaj Zajednica po Ljubljani pošilja. Njemu so te besede nekdanjega predsednika stranke svete, kakor so svete vsem demokratom, ki ne dezertirajo.

G. poslanec Reisner je podrobno pojasnil položaj v Beogradu, delo slovenskih demokratskih poslancev, razdiralno delo bivših generalov naše stranke, kakor tudi razmerje proti nasprotnim strankam. G. Makorati je povedal, da bo velik del železničarjev glasoval za demokrate. G. Rožič je izjavil, da prekmurski demokrati obsojajo in zavračajo najodločnejše negativno delo zajedničarjev. G. Bončar se je spomnil Trillerjeve primere o polku in generalih. Nikdar ne bo discipliniran demokratski polk sledil dezerterskim generalom, naš ljubljanski demokratski polk sledi svoji polkovni zastavi in zvestobi, njegovo armadno vodstvo je v Beogradu.

Končno so slavili vsi udeležniki pozhrtvovalnost g. Turka, ki ga je pravkar zadela bridka nesreča, v kljub temu pa vstraja na braniku demokratske ideje.

* Še enkrat shod na Barju. Osvobodno mislijo zajedničarji, ki so prišli zabavljati na demokratski shod na Barje, da so Barjani omejeni ljudje in hočejo postaviti vse govore tega shoda na glavo. Da bo še enkrat konec vseh laži, ki jih prinaša od starosti in hudočističnemogli »Naroda«, hočemo posvetiti še par vrstic temu shodu. Soba pri Makorju je bila polna. Tujece se je pripeljalo 8, izvezemši dve dami. Vsi drugi so bili Barjani, od teh eden klerikalec, eden zajedničar, ki je pozneje v družbi izjavil, da ga je sram, da je zašel med tako druhal. Shod bi se bil vršil popol-

noma mirno, toda v glavah zajedničarjev je bilo preveč alkohola, zato so se morali vedno vtikati med govore gosp. dr. Puca. Izjavili so ga na razne načine. Dr. Puc jim seveda ni ostal ničesar dolžan. Ker se je eden izmed zajedničarjev močno silil v ospredje z bankami, je povedal dr. Puc tudi par gorkih o raznih bankirjih in njih spekulacijah. Zalitev bančnega uradništva pa se je izlegla v glavah zajedničarjev. Gola izmišljotina je tudi, da bi bil dr. Puc proti govoru Zupana. Resnica je, da ga niso pustili govoriti Barjani. Vzklikali so: »Mi smo prosili dr. Puca, da pride na Barje, Mariborčana ne maramo in ne dopustimo, da bi govoril.« Saj so se po shodu prav dobro prepričali, da za zajedničarje ni prostora na Barju. To so tudi spoznali in so jo hitro odkurili. Še prej pa je eden izmed njih vprašal, če so varni in če jih Barjani ne bodo naglali. Bil je za nje že skrajni čas! Ljudje, ki so dopoldne še sedeli pri vinu in so popoldne spili še 16 litrov vina, so le še za »Narodovce« merodajni in pika.

* Tuči dr. Trillerja zapuščajo spomin! Dr. Triller izjavlja v »Jugoslaviji«, da se on ni nikdar zgražal nad podoknicami dijakov staremu dru. Tavčarju. Ta njegova izjava je v direktnem nasprotju z dejstvi. Da osvežimo dru. Trillerju spomin, navajamo, da se je na večer podoknice v gostilni pri Kozaku v navzočnosti več gospodov približno takole izrazil: »Nekoliko je nadlegovati starega Tavčarja, ki že tri dni nič ne spi in se za ničesar na svetu ne zanima. S podoknicami in podobnimi počaščenji

naj ga pustijo na miru!« — Sedal je dr. Triller vse to pozabil. Godi se mu podobno kakor dru. Ravnharju in z. Pustoslemšku. Gospodje bodo čez nekaj dni celo pozabili, da so dezertirali iz demokratske stranke in ustanovili — Zajednico.

* Fraze in delo. Zadnje dni so volilci izprašujejo, kako to, da se opozicijski poslanci, še posebno Deržič in Brandner, že dolge dneve kar v Ljubljani, poslanec Reisner se brez odmore trudi in peha za uradniško pragmatiko, zg. Deržič, Brandner in drugi pa v Ljubljani uradništvo farbajo in ga poskušajo odvrniti od demokratske stranke. Dejstvo, da je ostal prof. Reisner tudi v teh dneh, ko ga njegova stranka pred volitvami doma gotovo pogreša, pri svojih dolžnostih napram uradništvu, ki ga je izvolilo, mora slehernega javnega namješčenca prepričati, kdo zanj resnično dela in kdo samo stresa svoje dolgovne, brezplodne čenčarile. — Javni namješčenec! Pokažite pri volitvah, da niste naivni, tako nerazodni in tako slepi, za kakršne vas imajo oni, ki vas sedaj s polnimi ustmi fraz »rešujejo« po stankih in shodih.

JAVITE NAM VSE BENEDIČIČE!

Demokrati! Vsak slučaj nedopustne agitacije in zlorabe, naj se nam nemudoma javi. Slučaj Benedičič je najresnejšega značaja. Vsi podobni slučaji se morajo ugotoviti s pričami, da jih zasledujemo.

Nainovejša poročila

Draginjske doklade uradnikom

Včerašnja vest »Jutra« o prehodnih novih draginjskih dokladah uradnikov, je vzbudila veliko zanimanje. Po težkih bojih o uradniškem vprašanju se je tudi najbolj pogumnih že loteval pesimizem, da se bo dalo že zdaj kaj doseči. Posebno kar se maksimirancev tiče, so vesti glasile doslej nejasno in je bil edini svetli zarek ona deputacija naših uradnikov, ki so novembra osebno bili predstavljeni ministru Kumanudiju s podporo dr. Žerjave. Sedaj pa se najvišja meja doklad poviša pri nižjih službenicah in slugah po 200, odnosno 250 Din na mesec. S tem je predrt dosedanje negativno stališče.

Seveda si moremo misliti, da so znani nergači že na delu. Priznajo, da bi to bil velik korak naprej, a pravijo, da to ni res, ampak da je »farbarija«. Naša poročila pa drže, ker so iz neposrednega vira in prinašajo cel preilog izdelan v podrobnosti. O motivih predloga bo še čas pisati in razpravljati. Glavna stvar je uspeh in dejstvo, da pojde predlog po zakonu o draginjskih dokladah od finančnega ministra samo še na odobritev finančnega odbora, ki pa je vnaprej zasigurana.

Za zgradbo stanovanjskih hiš t. zv. vagonarjev

se je potegnil obratni inspektorat državnih železnic v opetovanih vlogah. Končno se je obrnil tudi na ministrstvo za socialno politiko. Minister dr. Žerjav je za to svrhu dovolil izredno državno podporo 2 milijonov kron, obenem pa se je obrnil na ministra saobračaja, da se iz amerikanskega posojila rezervira en del za gradbo železničarskih stanovanj.

KRALJICA MARIJA.

Beograd, 2. dec. r. Včera popoldne se je kraljica opetovano pojavila v Krunski ulici ter se opoldne z avtomobilom podala v spodnje mesto, obratkar v spremstvu princa Pavla. Meščanstvo je vladavico povsod živahno pozdravljalo, kraljica pa se je zahvaljevala za ljubeznivim nasmehom. — Danes prispe iz Bukarešte kraljična mati, kraljica Marija rumunska, v poset.

PRINCA ARZEN IN GJORGJE ODPOTOVALA V PARIZ.

Beograd, 1. decembra. R. Sinoči z orijent-ekspresom sta odpotovala v Pariz princa Arzen in Gjorgje. Na kolodvorju je spremlil princ Pavle v spremstvu generala Hadžića; zbrala pa se je na peronu tudi velika množica občinstva, ki je prirejala živahne ovacije, posebno Pavlu in Gjorgju, ki sta se prav prirčno poslovila.

RUMUNSKA KRALJICA V BEOGRADU.

Beograd, 1. decembra. R. Jutri prispe v Beograd rumunska kraljica Marija s svojo najmlajšo hčerko Ileano. Kraljica in princesa ostaneta v Beogradu približno teden dni.

ZAJEDNIČARSKA BLAMAŽE

Zagreb, 1. novembra. R. Včerašnje »Novosti« so objavile brzoljavko, da je dr. Tomljenović princel g. Ljubi Davidoviću pismo Radića, v katerem ta izjavlja, da so radičevci in zajedničarji pripravljeni priti v Beograd in da v načelu pristajajo na vidovdansko ustavo. Dr. Tomljenović objavlja v ozirom na to vest v »Slobodni Tribuni« in »Hrvatstvo« izjavo, v kateri poročilo »Novosti« odločno demantira in izjavlja, da ves čas svojega bivanja v Beogradu tudi z nikomur ni o tem smislu govoril. Blokaški listi napadajo v svojih komentarjih ministra Pribečevića, čes, da je poročilo »Novosti« od njega zasnovana intriga proti bloku in njegovemu prihodu v Beograd. (Ker je isto vest kot svojo izvirno beograjsko brzoljavko priobčil tudi »Slovenski Narod«, izgleda, da je postal tudi ta list čez noč pristaš dosedaj od njega toliko osvojenega ministra Pribečevića. Zajedničarski listi padajo iz blamaže v blamažo! Op. ur.)

TURŠKI OPOZICIONALCI NE GREDO Z BLOKOM.

Beograd, 2. dec. r. Včera popoldne je Spahova grupa imela sejo, na kateri je konstatirala, da ne more skupaj z blokomi na pogajanja s Pašićem, ker so blokaški pogoji za Spahovce nesprejemljivi. Tudi se je konstatiralo, da so neresnične vesti o sporazumu Maglajičeve skupine z blokomi.

PROTI MADŽARSKI IRENTI

Novi Sad, 2. dec. r. Danes ponoči so neznani starilci napadli uredništvo tukajšnjega madžarskega lista »De l-Bacska« (Južna Bačka) ter popolnoma uničili tiskarne in telefone ter vse uradniško pohištvo, tako da list ne more nekaj časa izhajati. Storilci niso znani.

BLOK — SLABA TOLAŽBA ZA JEDNIČARJEVE.

Zagreb, 2. dec. r. Včerašnji »Beogradski dnevnik« javlja, da se danes pripeljejo poslanci Hrvatskega bloka v Beograd. Ta vest je docela izmišljena. Ne le, da v Zagrebu ni o kakšnem potovanju blokaških poslancev v Beograd nič znano, je gotovo, da takšnega sklepa v bloku sploh še ni in da je vse še v stadiju razmotrivanja in nasprotujočih si mnenj, ne da bi bilo doslej katerokoli mnenje moglo prevladati. Blok je danes še vedno docela neorientiran in negotov.

NACIONALNE MANIFESTACIJE V ZAGREBU.

Zagreb, 2. dec. r. Včera je okrog 2000 omladincev z veliko državno zastavo na čelu manifestiralo po mestu. Zvečer je v Sokolu I. predaval Lujo Vojnovič.